

Зв'язок у комплексних сполуках

Хімія комплексних сполук - один з великих розділів неорганічної хімії. Початок вивченню комплексних сполук поклав швейцарський хімік Вернер (1893 г), який розробив основи координаційної теорії. Він виділяв прості з'єднання, або з'єднання першого порядку, як утворені відповідно до стехіометричної валентності елементів, і комплексні з'єднання або з'єднання вищого порядку, в яких атоми тих самих елементів приєднують більше число партнерів по зв'язку. Чіткої межі між комплексними і простими сполуками немає.

Комплексне з'єднання складається з різнозаряджених зовнішньої і внутрішньої сфери; зустрічаються так само нейтральні комплекси. Формулу комплексу записують у квадратних дужках; в комплексі розрізняють центральний атом - ліганди, які пов'язані з центральним атомом ковалентно і донорно-акцепторному механізму. Якщо ліганд утворює один зв'язок з центральним атомом, то число таких лігандів дорівнює координаційному числу центрального атома. Заряд всього комплексу визначається сумарним зарядом всіх лігандів і зарядом центрального атома вираженим ступенем окиснення відповідного елемента.